

ригентъ и компонистъ, род. 18 септ. 1888 въ Базелъ, ученикъ тамъ на Хансъ Хуберъ, на Дебюси и Видоръ въ Парижъ, и на Роб. Фуксъ и Фр. Шалкъ — въ Виена, диригентъ въ Бернъ (операта) и Женева (университетски и ораториcки концерти на консерваторията). Композиции: една симфонична поема „Небе и земя“, по единъ концертъ за пиано, за обой и за виола съ оркестъръ, концертно за цигулка, 121-и псаломъ за смѣсенъ хоръ и оркестъръ, Химни — за женски хоръ, оркестъръ и органъ, струненъ квартетъ, пѣсни съ пиано и съ оркестъръ и др.

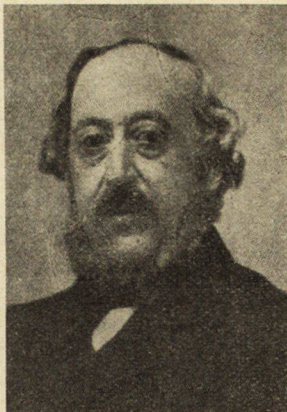
Хейдрихъ, Рихардъ Бруно — Heydrich, Richard Bruno — пѣвецъ и компонистъ, род. 23 февр. 1863 год. въ Лойбенъ (Саксония), училъ въ Дрезденската консерватория, билъ контрабасистъ въ Майнингенъ и Дрезденъ (Придворния оркестъръ); следъ това, училъ и при Хей (Берлинъ), Милде (Ваймаръ) и Шютц-Дорнбургъ (Кьолнъ), и пѣе, подиръ, въ Ваймаръ, Щетинъ, Кьолнъ, Магдебургъ и др., — застъпвайки роли на героиченъ теноръ. 1899 основава въ Хале а|S консерватория, на която стои на чело и до сега. Писалъ: 1 симфония, камерна музика, нѣколко опери („Аминъ“, „Миръ“, „Случай“ и др.), пѣсни и хорове, дуети, терцети, солфежи и др.

Хекелфонъ, нѣм. Hecckelphon — найновия инструментъ отъ семейството на обойтъ, изнамѣренъ 1904 отъ Вилхелмъ Хекелъ. Х-тъ е свършенъ алт-обой, въ С строй, съ регистъръ: нотира се отъ а-³, а звучи А-². Сжщиятъ майсторъ е изнамѣрилъ и **малкия хекелфонъ** (Piccolo Hecckelphon) — за да може да се взематъ лесно високитѣ боеви пасажии. Инструментътъ е въ високъ F строй, но и до днесъ не е могълъ да се наложи въ оркестра.

Хексахордъ, гр. — редъ отъ седемъ тона, съ който сезамѣнява въ Гвидовата солмизация тетрахорда (гл. т.) При хексахордната система, за да се получатъ една пълна гама (до октавата), трѣбва да стане промѣна на хексахорда — Мутация (гл. т.).

Хелеръ, Шефенъ — Heller, Stephen — бележитъ пианистъ, компонистъ и учителъ, род. 15 май 1813 въ Будапеща, умр. 15 ян. 1888 въ Парижъ,

изявилъ отъ рано голѣма музикална дарба, следъ като учи при Антонъ Халмъ въ Виена само три години, билъ е вече толкова напредналъ, че предприема концертно пжтуване въ Германия, при завръ-

Щефенъ Хелеръ

щането отъ което се установява продължително въ Аугсбургъ. 1838 се преселва въ Парижъ, създава си едно голѣмо име като виртуозъ и учителъ, и завързва тѣсна дружба съ Шопенъ, Листъ, Берлиозъ и др. бележитъ мже на изкуството. Като компонистъ, Х. е представителъ на клавирната миниатюра — въ разнитѣ и видове. Неговитѣ клавирни композиции сж характеристични творби — плодъ на едно истинско, но не много богато и самобитно, поетическо чувство. Отъ кржгло 150 негови опуса: сонати, ноктюрни, балади, каприции, вариации и пр. — най-известни сж етюдитъ, тарантелитъ и характернитѣ пиеси: „Въ гората“, „Разходка на единъ самотенъ“ „Бѣли нощи“ и др.

Хеликонъ, гр. — 1) у старитѣ гърци, планината на музитѣ, намираща се въ Беотия; 2) четирижгъленъ инструментъ, съ 9 струни, у старитѣ